תלמוד לומר [1] וכל המנחה אשר תאפה בתנור לכל בני אהרן תהיה א) איש כאחיו יכול לא יחלקו מנחות כנגד זבחים שלא קמו תחתיהן בדלות אבל יחלקו מנחות כנגד עופות שהרי קמו תחתיהן בדלות תלמוד לומר וכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו מנחות כנגד עופות שהללו מיני דמים והללו מיני קמחים יחלקו עופות כנגד זבחים שהללו והללו מיני דמים תלמוד לומר ועל מחבת לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו עופות כנגד זבחים שהללו עשייתן ביד והללו עשייתן בכלי אבל יחלקו מנחות כנגד מנחות שאלו ואלו עשייתן ביד ת"ל [2] וכל מנחה בלולה בשמן לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת שזו מעשיה קשין וזו מעשיה רכין אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת תלמוד לומר וחרבה לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו בקדשי קדשים אבל יחלקו בקדשים קלים תלמוד לומר [3] איש כאחיו ואם על תודה כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים איש איש חולק ב) ואפילו בעל מום ואין קטן חולק ואפילו תם ההוא מכל נפקא והא אפיקתיה לכדרבי יוסי ברבי יהודה אלא ההוא מוכל רבינא אמר אתיא מדתני לוי דתני לוי ג) [4] לכל קרבנם ולכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם ד) כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא [4] מן האש כתב רחמנא קמ"ל לכל מנחתם לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות סלקא דעתך אמינא [5] ואכלו אותם אשר כופר בהם אמר רחמנא והאי להתיר קא אתיא ואידך נמי לברר קא אתיא קמ"ל [4] לכל חטאתם לרבות חטאת העוף סלקא דעתך אמינא נבילה היא קמ"ל [4] לכל אשמם לרבות אשם נזיר ואשם מצורע אשם מצורע בהדיא כתיב ביה [6] כי כחטאת האשם הוא לכהן אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע סלקא דעתך אמינא להכשיר קא אתי קמ"ל [4] אשר ישיבו זה גזל הגר [4] לך היא ולבניך שלך היא ולבניך ה) אפילו לקדש בו את האשה אמר רב הונא

שלמי

תלמוד לומר לכל בני אהרן תהיה. שלא יחלקו זה כנגד זה אלא בין כולם יחלקו המנחות: **שלא קמו.** מנחות תחת זבחים: **בדלות.** שאין מביא מנחה אלא בדלי דלות שנאמר אם לא תמצא ידו וגו' עד ולקח שתי תורים: **שהרי קמו תחתיהן בדלות.** שהמחוייב קינין ואין לו יכול להביא מנחה: **תלמוד לומר ועל מחבת לכל בני אהרן.** אם אינו ענין למנחות תנהו ענין לזבחים ועופות: **עשייתו ביד.** מליקה בציפורן: **בכלי.** בסכין: **יכול לא יחלקו** ג) **בקדשי קדשים** (א) **אבל יחלקו בקדשים קלים.** שלא יחלקו חטאת כנגד אשם ולא מנחת מאפה כנגד מנחת הסולת דכולם קדשי קדשים הן אבל יחלקו בקדשים קלים כגון שלמים כנגד תודה: **תלמוד לומר איש כאחיו.** וסמיך ליה אם על תודה דמקרא נדרש לפניו ואיתקוש קדשים קלים לקדשי קדשים למנחות לענין חליקה: **ואין קטן חולק.** אבל אוכל בחלק אביו: **ההוא.** ברייתא שאין חולקין: **מכל נפקא.** וכל מנחה בלולה בשמן (ויקרא ז): **הא אפיקתיה.** לכל מנחה בלולה לעיל בפ' כל המנחות ז] (דף סג:) לכדרבי יוסי בר' יהודה דאמר מה כל האמור למטה שני מינין: **ההוא מוכל נפקא.** ברייתא מכל ד) והא דאם אינו ענין כו' תנהו ענין לחריבה של שעורין נפקא לי' ממנחה: **לרבות לוג שמן של מצורע.** שהשיריים שמשתייר משל נתינות הוו לכהן: **מן האש כתיב.** לדבר שממנו לאישים הוא דשיריים לכהנים אבל לוג שאין ממנו לאישים אימא לא ליהוי לכהן ה) [להכי] כתב לכל קרבנם: **לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות.** שנקמצו ושירייס לכהנים ומריבוי ו) אתיא דנקמצות ושיריים לכהנים: **והאי.** מנחת העומר להתיר חדש אתיא: **ואידך.** מנחת קנאות: **לברר.** עון אתיא ולא לכפרה אימא לא יהו שיריה נאכלין קמשמע לן: **לרבות חטאת העוף.** שנאכלת לכהנים: **נבילה היא.** משום מליקה ולא תאכל קמשמע לן: **להכשיר** ז] **אשם.** ליחול ו) עליה נזירות טהרה ולא יהא נאכל: **זה גזל הגר.** דכתיב (במדבר ה) אם אין לאיש גואל האשם המושב לכהן זה הקרן שאם גזל את הגר ומת הגר ורוצה להחזיר גזלו ואין לו יורשין יחזירנו לכהנים ויביא קרבן אשם על השבועה שכפר ונשבע לו: **שלך הם.** כל הני דמתרבו מהאי קרא: **לקדש בו.** כדאמר (קידושין דף נב: ע"ש) המקדש בחלקו בקדשי קדשים מקודשת ח):

רש"י כת"י

לכל בני אהרן. משמע כולם יאכלו ממנה: **שלא קמו.** מנחות תחת זבחים בדלות דמי שנתחייב עולה או חטאת אין מביא תחתיה מנחה אבל מביא תחתיה תורים: מנחות קמו תחת עופות דכתיב בויקרא (ה) ואם לא תשיג ידו לשתי תורים: **לכל בני אהרן תהיה.** אסולה קרא קאי: **ת"ל על מחבת.** מרבויא דקרא דהא ממילא ידענא דמחבת כשאר מנחות ואם אינו ענין לה תנהו לזבחים ועופות: **יכול לא יחלקו בקדשי קדשים.** כגון חטאת כנגד חטאת ואשם כנגד אשם: **אבל יחלקו.** שלמים כנגד שלמים דהא לא גלי קרא [אלא] גבי מנחה דקדשי קדשים היא: **ת"ל איש כאחיו.** וסמיך ליה אם על תודה: **איש.** איש כאחיו: **מוכל.** מרבוי דוי"ו: **אתיא.** למנחת העומר וקנאות דשיריהם נאכלים מדתני לוי: **לרבות לוג שמן של מצורע.** שיהא מה שנשאר מן ההזאות נאכל לכהנים: **סד"א מן האש.** וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש והאי לאו ממותר אישים הוא: **אשר כופר בהם.** ודרשינן כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים ט) הילכך מידי דכפרה [אכלין] כהנים אבל הנך לא: **אלא אשם נזיר.** [שיהא] נאכל כאשם מצורע: **להכשיר אשם.** לתגלחת ולטמא למתים ומידי דלאו לכפרה לא [אכלי] כהנים קמ"ל: **זה גזל הגר.** דכתיב (במדבר ה) האשם המושב לה' לכהן ואמרי' בבבא קמא בהגוזל קמא (קי.) דבגזל הגר הכתוב מדבר:

תלמוד לומר איש כאחיו. ואם על תודה כר' יהודה מוקמינן הך ברייתא בפ"ב דקידושין (דף נב: ונג.) וגרסינן התם וסמיך ליה ח] י) תודה משמע דמסמוכין דריש וקשיא לר' יהודה לא דריש סמוכין בפרק קמא דיבמות (דף ד.) והתם כ) פירשתי:

איש חולק אפילו בעל מום. לשון חולק לאו דווקא דהא קאמר אין חולקין אלא כלומר אין ל) מקפידין בו אבל חלוקה גמורה לא עבדי ליטול בשוה וכן הא דתנן בשילהי בכורים והן מתחלקין ביניהם כקדשי המקדש וכן הני דבריש טבול יום (זבחים דף צט.) לשון חלוקה לאו דווקא וקצת קשה מהא דתנן בפ' שואל (שבת דף קמח:) ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב ושמא מפני דרכי שלום בעלמא היו עושין ועוד נראה דדווקא קאמר אין חולקין לענין שיהא שלו לקדש בו את האשה דלהכי מייתי ליה בפ"ב דקידושין (דף נג.) אי נמי י"ל דלא ממעטינן הכא אלא שאין מחלקין מנחה חריבה זו כנגד מנחה חריבה אחרת אבל מנחה אחת בפני עצמה מחלקין וכן זבח אחד והא דפריך התם בפרק האיש מקדש (גם זה שם) מהא דתניא הצנועים מושכין ידיהן והגרגרנין חולקין ולא משני במנחה אחת שאני משום דהתם לאו מלשון חולקין גרידא דייק מדלא מייתי ממתני' דטבול יום וממתניתין דביכורים מ) [אלא] כדפי' התם בקונטרס דס"ד דהאי חולקין לאו ליטול חלקו המגיעו קאמר דגבי לחם הפנים (יומא לט.) תניא ארבעים שנה ששימש שמעון הצדיק היתה ברכה מצויה בלחם הפנים נ) [וכל כהן שמגיעו כזית] יש אוכל ושבע ויש שבע ומותיר מכאן ואילך נשתלחה מאירה בלחם הפנים וכל כהן מגיעו כפול כו' וכיון דהוי כפול למאי חזי ס) אלא דלך עילוי חולקין מנית חלקו לחבירו ונוטל כנגדו במקום אחר אלמא אית בהו דין חלוקה ומשני חלקו המגיעו קאמר וכשאינו שוה לו מוסיף חלק חבירו ואוכלו והא דתנן במסכת סוכה (דף נו.) הנכנסין חולקין בצפון חלקו המגיעו קאמר ובעוד שהיתה בו ברכה:

והא אפיקתיה לכדר' יוסי ברבי יהודה. וא"ת והא מסקינן כולה הך סוגיא לר' שמעון ואיהו פליג עליה בסוף כל המנחות באות מצה (לעיל סג:) ועוד דמוקמינן להך ברייתא בקידושין (דף נג.) כרבי יהודה ואיהו נמי פליג עליה ט] וי"ל דדייק ע) הכא אם איתא דרבי יוסי ברבי יהודה אית ליה הך ברייתא היכי דריש: פ) **מן האש כתיב.** תימה לא לכתוב מן האש ולא בעי לכל: **זה** גזל הגר. ואתא קרא לאשמועינן כדדרשינן בהגוזל קמא (בבא קמא דף קי.) האשם המושב לה' לכהן ובספרים ישנים גרסינן בפ' ב"ש בזבחים (דף מד:) גזל הגר בהדיא כתיב ביה דכתיב בפרשת נשא לו יהיה ופי' שם בקונטרס דלא גרסינן ליה משום דחטאות ואשמות ושאר האמורים בפרשה בהדיא כתיבי כל אחד ואחד במקומו וסידרו לו הכתוב לאהרן כאן מפני מחלוקתו של קרח וקשה לפירושו דא"כ מאי קא פריך אשם מצורע בהדיא כתיבי ביה אלא כל הני דאתא קרא לרבויי להו לא כתיבי בשום מקום כגון לוג שמן של מצורע ומנחת העומר ומנחת קנאות וחטאת העוף ואשם נזיר מיהו צריך לדקדק אמאי צריך לכל בכל הני לרבוינהו מדכתיב קרבנם ומנחתם חטאתם ואשמם הוה שמעינן להו כיון דשאר כתיבי כולהו בהדיא והני לא כתיבי דמזאת תורת המנחה וזאת תורת החטאת וזאת תורת האשם לא הוה ידעינן הני כדמפרש טעמא בכל חד וחד: **ואפי'** לקדש בו את האשה. הא דדרשינן בסוף הגוזל קמא (בבא קמא ד' קט:) ובמס' ערכין בסוף המקדיש (דף כח:) גבי גזל הגר האשם המושב לה' לכהן קנאו השם ונתנו לכהן שבלותו משמר על כרחין אית לן למימר דלאו משולחן גבוה קא זכו דאם לא כן היאך מקדשין בו את האשה הא אמרינן בפרק האיש מקדש (קידושין דף נג:) המקדש בחלקו

מסורת הש"ס

א) קדושין נג. תוספתא דזבחים פי"א ה"ד ע"ש, ב) לעיל נח. זבחים מד: [ע"ש בתוס' בינוים], ג) צ"ל בקדשי קדשים שלא יחלקו כי יהשלי"ר לתחוק, צ"ק, ד) בר' צ"ק והא דתגיעי ענין לחריבה כו', ה) צ"ק, ו) צ"ל ומרבוי, צ"ק, ז) צ"ל להכשיר, צ"ק, ח) [שם איתא מינה מקודשת], ט) [פסחים נט:], י) צ"ל אם על תודה משמע כו'. צ"ק, כ) [בד"ה וכו'], ל) צ"ל חולקין ופירש לשון מחלוקת. צ"ק בשם ספ"ר, מ) צ"ק, נ) צ"ק, ס) צ"ל יקפ"ד לדרך כו'. צ"ק, ע) צ"ל הכא אם איתא דר' יוסי בר' יהודה הך ברייתא היכי דריש. צ"ק, פ) עיין רש"ק.

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול לא יחלקו בקדשי קדשים שלא יחלקו כו' צ"ל ותיבות אבל יחלקו בקדשים קלים נמחק:

◆

מוסף רש"י

וכל המנחה. משמע שמנחה שלמה יחלקו כל בני אהרן יכול לא יחלקו. יכול לא הוציא הכתוב אלא שלא יחלקו מנחות כנגד זבחים, והדין נותן שהרי לא קמו בכל מקום מנחות תחת זבחים בדלות, דבקרבן עולה ויורד מביא עני עופות תחת בהמה, וזבחים היינו בהמה הטעונה זביחה בסכין אבל יחלקו מנחות כנגד עופות. כנגד חטאת העוף שהרי קמו תחתיהן בדלות. דכתיב בטומאת מקדש ובשמיעת קול (ויקרא ה) ואם לא תשיג ידו לשתי תורים והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה וכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן. דכולהו קראי יתירי נינהו, דהוי למיכתב כל מנחה לכל בני אהרן תהיה, למה ליה לפרושי כל מיני מנחות ת"ל ועל מחבת. אם אינו ענין למנחות כנגד זבחים שאינן מינן, תנהו ענין לזבחים ועופות יכול לא יחלקו עופות. יכול לא מיעט הכתוב אלא שלא יחלקו עופות כנגד זבחים והדין נותן שהעופות עשייתן ביד, מליקה בציפורן, והזבחים עשייתן בכלי בסכין מחבת כנגד מרחשת. מחבת ומרחשת כלים היו במקדש, וכל המנחות הנקמצות טעונות לוג שמן, ומחבת צפה ואינה עמוקה ומתוך שהיא רחבה וצפה, הסולת מתפשט בכולו והאור שורף את השמן, לפיכך מעשיהן קשים, ומרחשת עמוקה ואין האור שורף את השמן לפי שנבלע בעובי הסולת לפיכך מעשיהן רכין מחבת כנגד מחבת. טול אתה חלקך במנחת ראובן ואני אטול חלקך במנחת שמעון יכול לא יחלקו. קרבן כנגד חבירו בקדשי קדשים. כמו מנחה אבל יחלקו. קרבן כנגד חבירו בקדשים קלים. דהוה להו זביחי בגוייהו ויכול למכור חלקו בקרבן זה בשביל זה ואפילו בעל מום. שאף הם היו חולקין בעלים ומפסיעים ותנוחים ופותחים (קידושין נג.) איש כאחיו למעוטי קטן (שם). לכל קרבנם. גבי סדר מתנות כהונה שנאמרו לאהרן על הסדר בפרשת ויקח קרח, וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש וגו' ומתוך מורים בקדש הקדשים תאכלנו ויקדים לוה הכא כל כל, דכולהו לרבות לוג שמן. שאף הוא נאכל שהרי הוא קרוי קרבן דכתיב (ויקרא יד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן אלמא יהוא נמי בכלל והקריב ויהיו קרבן (זבחים מו.). סלקא דעתך אמינא. כלומר אלו לא שנאמר כל לרבוי לא נפקא ליה מקרבנם מן האש כתיב. למשמע הנותר מן האשים, ויהיו לא עולה לאשים כלים (שם).

עין משפט נר מצוה

ג א ב מיי' פ"י מהל' מעה"ק הל' טו:
ד ג ד מיי' שם הלכה יז:
ה ה מיי' פ"ד מהל' מחוסרי כפרה הל' ג ופ"א מהלכות נזירות הלכה ד:
ו ו מיי' שם ופ"ו מהל' תמידין ומוספין הל' יב:
ז ז מיי' פ"ג מהל' סוטה הלכה טו:
ח ח מיי' פ"ו מהל' מעה"ק הלכה ז:
ט ט מיי' פ"ט שם הל' יא:
י י מיי' שם הלכה ג:
יא כ מיי' פ"א מהל' בכורים הלכה ז:
יב ל מיי' פ"ח מהל' גזלה הל' ה:

◆

תורה אור השלם

1. וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: ויקרא ז ט
2. וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ויקרא ז י
3. וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ויקרא ז י
אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז יב
4. זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: במדבר יח ט
5. ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: שמות כט לג
6. ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ויקרא יד יג

◆

רבינו גרשום

לכל בני אהרן תהיה. שלא יחלקו זה כנגד זה: שלא קמו מנחות בדלות אלא בדלי דלות: ועל מחבת לכל בני אהרן. אם אינו ענין למנחה תנהו לעופות: עשייתן ביד. מליקה בציפורן: בכלי. בסכין: ההוא. ברייתא מנין שאין חולקין: מכל נפקא. כל מנחה בלולה בשמן והאי דחזקיה נפקא ממנחה דיכול לומר מנחה בלולה בשמן וחריבה: והא אפיקתיה ההוא כל מנחה בלולה לעיל בפרק כל המנחות באות מצה בסופיה לכדר' יוסי בר' יהודה מה כל (וכל) האמור למטה שני מינין: ההוא מוי"ו דמכל ובריית' מכל: רבינא אמר הא דחזקיה אתיא מדתני לוי: סלקא דעתך אמינא מן האש כתב דבר שממנו לאישים שיריו לכהנים אבל לוג שמן שאין ממנו לאישים אימא לא קמ"ל: להכשיר א) אתי לשתות יין ולגלח ולטמא למתים קמ"ל ב):

א) כן פירש גם בגרשי' כת"י אבל תמוה דהא אשם נזיר עמא היא דמיתי ולהכשירו כדי שיפול עליו נזירות טהרה וכ"ע: ב) כאן צ"ל מ"ש בע"ב מד"ה זה גזל הגר עד תיבת אלו:

◆

שיטה מקובצת

א] תיבות איש כאחיו נמחק: ב] ואפילו בעל מום. לאו מהאי קרא נפקי דבפ' טבול יום מפיק ליה מכל זכר בבני אהרן אלא עיקר קרא למעוטי קטן ואורחיה [illegible]

[illegible]